

Iestāšanās

Cilvēks, kas iesaistās Opus Dei, apņemas gūt kristīgo formāciju un ar noteiktību līdzdarboties Baznīcas apustuliskajā misijā.

29.05.2008

Aicinājums laicīgās pasaules vidū

Lai iesaistītos *Opus Dei*, ir nepieciešams pārdabisks aicinājums – Dieva aicinājums savu dzīvi pilnībā veltīt kalpošanai Viņam un tam, lai izplatītu vēsti, ko Dievs pauž visiem cilvēkiem: ikviens var sasniegt svētumu savā darbā un ikdienas

dzīvē. Cilvēks, kurš kļūst par *Opus Dei* locekli, aizvien paliek savas valsts pilsonis un parasts katoļticīgais. Viņš joprojām pieder savai diecēzei un var iesaistīties politiskās, reliģiskās vai kultūras dzīves aktivitātēs pēc savas vēlēšanās. Saistībām ar prelatūru ir vairāk savstarpējas vienošanās raksturs, netiek doti nabadzības, šķīstības un paklausības solījumi kā reliģiskajos ordeņos. Iesaistīšanās *Opus Dei* nenošķir cilvēku no viņa līdzšinējās dzīves – cilvēks turpina strādāt to pašu darbu un dzīvot to pašu sabiedrisko dzīvi kā līdz šim. Mēs nedzīvojam šķirti no pasaules, bet pasaulē. Vēl vairāk, *Opus Dei* aicinājums pastāv tajā, ka cilvēks atrod Dievu ikdienā – mājās, uz ielas un darbā – un parāda arī citiem, cik pievilcīga ir dzīve, kurā Dievam ierādīta Viņa pelnītā vieta. Šī iemesla dēļ *Opus Dei* iedrošina savus locekļus tiekties pēc svētuma un palīdzēt to meklēt arī citiem ikdienas

vienkāršajās lietās, darbā, rūpēs, rutīnā... Būdami parasti katoļticīgie, *Opus Dei* locekļi izdzīvo savu aicinājumu dabiski, viņi ar to nelielās bez īpašas vajadzības, bet arī neslēpj savu piederību prelatūrai. Šo cilvēku darbā un dedzībā, ar kādu tie nodod tālāk kristīgo ticību, izpaužas viņu saistības pret Dievu.

Saistības *Opus Dei* locekļiem ir pieejami dažādi garīgās, doktrinālās un apustuliskās formācijas līdzekļi, piemēroti viņu apstākļiem un vajadzībām. Filosofijas un teoloģijas izglītība atbilst katoļu Baznīcas vadlīnijām.

Katram *Opus Dei* loceklim ir savs garīgās dzīves plāns – proti, tikšanās brīži ar Dievu. Parasti tas izpaužas kā līdzdalība Misē, Komūnija, bieža Gandarīšanas sakramenta pieņemšana, Svēto Rakstu un citu garīgu tekstu lasīšana, Rožukronis un laiks, kas veltīts lūgšanai.

Izdzīvojot savu dzīvi ar prieku – tāda tā kļūst, ja ir veltīta Dievam un citiem, – cilvēks tiecas apskaut Kristus krustu, kas ir klātesošs katrā dienas brīdī. Tāpat *Opus Dei* locekļi apzinās visiem kristiešiem uzticēto atbildību izplatīt Kristus vēsti savā apkārtējā vidē. Šī „apustuliskā atbildība” ir būtiska kristīgā aicinājuma daļa, un līdz ar to arī *Opus Dei* aicinājuma daļa.

Opus Dei mudina savus locekļus izdzīvot šīs saistības dziļas brīvības garā.

Iestāšanās

Cilvēks, kurš izsaka vēlēšanos iestāties prelatūrā, atbild Dieva aicinājumam, – tas ir specifiska kristībās saņemtā aicinājuma noteikšana, kas pamudina meklēt svētumu un līdzdarboties Baznīcas misijā saskaņā ar garīgumu, ko Kungs ir iedvesmojis svētajam Hosemarijam.

Lai iestātos *Opus Dei*, tas ir brīvi jāvēlas un ir jābūt personiskai pārliecībai, ka šis aicinājums ir no Dieva. Lūgums ir jāpieņem prelatūras autoritātēm. Tas tiek formulēts rakstiski, un uzņemšana kļūst iespējama ne ātrāk kā pēc sešiem mēnešiem.

Ne ātrāk kā pēc gada interesents var uz laiku iestāties prelatūrā, izsakot formālu līguma veida paziņojumu, kas jāatjauno reizi gadā. Saskaņā ar kanoniskajām tiesībām juridiski cilvēks nedrīkst iestāties *Opus Dei*, ja nav sasniedzis pilngadību (minimālais vecums ir 18 gadi). Ne ātrāk kā pēc pieciem gadiem viņš var iestāties prelatūrā galīgi (tātad cilvēkam ir vismaz 23 gadi).

Cilvēkam iestājoties *Opus Dei*, prelatūra apņemas nodrošināt interesentam pastāvīgu formāciju attiecībā uz katolisko ticību un *Opus*

Dei garīgumu, kā arī prelatūras priesteru pastorālo palīdzību.

Interesents apņemas pakļauties prelāta jurisdikcijai tajā, kas attiecas uz prelatūras īpašo mērķi, un ievērot normas, kas to nosaka.

Saikne ar prelatūru beidzas vienlaikus ar laikposmu, uz kuru cilvēks ir apliecinājis savas saistības ar prelatūru, vai arī ātrāk, ja interesents tā vēlas, ar prelatūras autoritāšu piekrišanu. Vienlaikus ar likumīgo prelatūras atstāšanu izbeidzas arī savstarpējās tiesības un pienākumi.